

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 12. marts 2010

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

THA/ J.nr. 2008-8366

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 22. februar 2010 til indenrigs- og socialministeren følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 7 (ad L 113).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lise von Seelen (S).**

Spørgsmål nr. 7:

"Vil ministeren oplyse, om der findes formelle hindringer for, at en person med demens beskikkes en værge på det specifikke spørgsmål om brug af alarm- og pejlesystemer uden tidsbegrænsning, og at værgemålet, efter beslutningen er taget, ophæves igen?"

Svar:

Til brug ved besvarelsen har Socialministeriet indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

"Det følger af § 5, stk. 1, i værgemålsloven (lovbekendtgørelse nr. 1015 af 20. august 2007 med senere ændringer), at der kan iværksættes værgemål for den, der på grund af sindssygdom, herunder svær demens, eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket helbred er ude af stand til at varetage sine anliggender, hvis der er behov for det.

Det følger endvidere af værgemålslovens § 5, stk. 3, sidste pkt., at værgemålet kan begrænses til at angå personlige forhold, herunder bestemte personlige anliggender. Sammenholdt med lovens § 8, stk. 2, som bestemmer, at værgemål kan tidsbegrænses, hvis tilstanden er midlertidig eller der af andre grunde er særlig anledning hertil, betyder dette, at det er muligt at udforme smidige og individuelle ordninger, der er tilpasset konkrete behov.

I værgemålsloven med kommentarer, Svend Danielsen (2006), s. 140, anfø-

res det om § 5, stk. 3, at det inden for det personlige område er muligt at bestemme, at værgemålet ikke skal være altomfattende, men rettet mod "bestemte personlige anliggender" eller spørgsmål, f.eks. flytning til plejehjem. Det anføres endvidere, at det, der kan besluttes efter stk. 3, alene er, hvilke økonomiske og personlige forhold, der skal inddrages under værgemålet og dermed, hvor meget det skal omfatte.

I tilfælde, hvor et værgemål ikke er tidsbegrænset efter § 8, stk. 2, finder værgemålslovens § 10 anvendelse. Det følger af bestemmelsen, at værgemål efter § 5, fratagelse af handleevne efter § 6 eller samværgemål efter § 7 skal ophæves, hvis betingelserne ikke længere er opfyldt.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at værgemålsloven ikke udelukker iværksættelse af et værgemål som beskrevet i spørgsmålet, hvis betingelserne i loven i øvrigt er opfyldt."

Der skal dog gøres opmærksom på, jf. også besvarelsen af spørgsmål nr. 6 (ad L 113), at den tidsubegrænsede tilladelse, jf. den foreslåede formulering i § 125, stk. 2, kun kan gives på baggrund af en grundig sagsbehandling af kommunalbestyrelsen, hvor det vurderes, om der er risiko for personskade samt om forholdene i det enkelte tilfælde gør foranstaltningen påkrævet, jf. lovens 125, stk. 1. I forbindelse med sagsbehandlingen skal der fremskaffes de relevante faglige oplysninger, som det fremgår af den foreslåede formulering i lovens § 130.

Benedikte Kiær

/ Peter Juul